

Sygn. akt II W 967/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Grzegorz Król**

Protokolant: **Ewa Rosiek**

po rozpoznaniu w dniach: 21 lutego 2020 r. i 17 czerwca 2020 roku

sprawy **A. C.**

syna P. i H. z domu H.

urodzonego (...) w K.

obwinionego o to, że:

w okresie od 17 kwietnia 2019 roku do 31 lipca 2019 roku w celu dokuczenia M. C. złośliwie niepokoił ją poprzez wielokrotne wykonywanie połączeń i wysyłanie wiadomości telefonicznych na numer pokrzywdzonej

to jest o wykroczenie z art. 107 kw

I. obwinionego **A. C.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na zasadzie art. 119 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa i zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego **A. C.** kwotę 612 (sześćset dwanaście) złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy.

Sygn. akt II W 967/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 czerwca 2020 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona M. C. oraz obwiniony A. C. są w toku sprawy rozwodowej, nie mieszkają razem a ich wspólne dziecko – kilkuletni S., przebywa przy matce. Kontakty ojca z dzieckiem zostały uregulowane ugodą zawartą przed sądem rodzinnym.

/ **dowód** – zeznania M. C. k. 124-125, k. 4, wyjaśnienia A. C. k. 123, k. 33, kopia ugody z dnia 27 listopada 2018 r. k. 119-120/

Prowadzona sprawa rozwodowa jest przyczyną ciągłego konfliktu między stronami, w tym o sposób realizowania kontaktów z dzieckiem przez obwinionego. A. C. dążąc do jak najczęstszego kontaktu z dzieckiem pisał do pokrzywdzonej szereg wiadomości tekstowych, w tym większość dotyczących syna oraz wykonywał połączenia telefoniczne.

W zarzucanym okresie czasu tj. od 17 kwietnia 2019 r. do 31 lipca 2019 r. obwiniony wysłał: 17 kwietnia trzy wiadomości, 18 kwietnia cztery, 19 kwietnia pięć, 20 kwietnia trzy, 21 kwietnia cztery, 22 kwietnia sześć, 23 kwietnia

dwie, 24 kwietnia pięć, 25 kwietnia dziesięć, 26 kwietnia cztery, 27 kwietnia trzy, 28 kwietnia jeden, 29 kwietnia trzy, 30 kwietnia dwa, 1 maja trzy, 2 maja cztery, 4 maja cztery, 5 maja trzy, 6 maja dwa, 7 maja 4, 8 maja dwa, 9 maja dwa, 10 maja cztery, 12 maja sześć, 13 maja trzy, 14 maja dwa, 15 maja dwa, 16 maja dwa, 17 maja cztery, 18 maja dwa, 19 maja jeden, 20 maja trzy, 21 maja dziewięć, 22 maja dwie, 23 maja cztery, 24 maja trzy, 25 maja sześć, 26 maja trzy, 27 maja dwie, 28 maja pięć, 29 maja trzy, 30 maja jedną, 31 maja dwie, 1 czerwca dwie, 2 czerwca dwie, 3 czerwca trzy, 4 czerwca dwie, 5 czerwca dwie, 6 czerwca trzy, 7 czerwca dwie, 8 czerwca dwie, 9 czerwca trzy, 10 czerwca trzy, 11 czerwca dwie, 12 czerwca cztery, 13 czerwca jedną, 14 czerwca dwie, 15 czerwca sześć, 16 czerwca pięć, 17 czerwca trzy, 18 czerwca trzy, 19 czerwca trzy, 20 czerwca dwie, 21 czerwca trzy, 22 czerwca dwie, 23 czerwca dwie, 24 czerwca sześć, 25 czerwca trzy, 26 czerwca cztery, 27 czerwca osiem, 28 czerwca pięć, 29 czerwca trzy, 30 czerwca cztery, 1 lipca dwie, 2 lipca dwie, 3 lipca dwie, 4 lipca dwie, 5 lipca dwie, 6 lipca dwie, 7 lipca pięć, 8 lipca dwie, 9 lipca dwie, 10 lipca dwie, 11 lipca dwie, 12 lipca dwie, 13 lipca cztery, 14 lipca cztery, 15 lipca dwie, 16 lipca dwie, 17 lipca dwie, 18 lipca cztery, 19 lipca siedem, 20 lipca pięć, 21 lipca jedna, 22 lipca trzy, 23 lipca trzy, 24 lipca dwie, 25 lipca cztery, 26 lipca pięć, 27 lipca trzy, 28 lipca pięć, 29 lipca siedem, 30 lipca pięć i 31 lipca cztery. Wiadomości nie były wysyłane przed godziną 7 rano i po godzinie 22 wieczorem (z jednym wyjątkiem).

Wykonywane częste przez obwinionego połączenia telefoniczne z reguły były nieodbierane. Połączenia nie były codziennie i nie przekraczały wskazanych wcześniej godzin.

/ **dowód** – wykaz wiadomości i połączeń telefonicznych k. 6-28, k. 79-91/

Obwiniony A. C. słuchany w toku czynności wyjaśniających (k. 33) nie przyznał do winy i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem (k. 123) także nie przyznał się i wyjaśnił, iż z powodu sporu dotyczącego sprawy rozwodowej żona stara się przedstawić go w jak najgorszym świetle. Pisząc wiadomości nie miał na celu wyrządzenia żonie złośliwości, chodziło mu wyłącznie o kontakt z synem który jest mu utrudniany i ograniczany. Dziecko często choruje i dlatego chce codziennie wiedzieć jak się czuje. Dzwoni po dwa, trzy razy dziennie, nie odbiera i na smsy nie odpowiada co jest złośliwością z jej strony. Jest ojcem dziecka, kocha je i chce mieć z nim kontakt. Gdyby uzyskał informacje o stanie zdrowia syna to nie wysyłałby wiadomości.

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego zasługują na wiarę. Należy przy tym zastrzec, że zasadniczo stan faktyczny w sprawie nie budził wątpliwości – fakt wykonywania połączeń oraz wysyłania wiadomości był bezsporny natomiast oceny wymagało ustalenie intencji obwinionego. W tym właśnie zakresie Sąd uznał, że wiarygodne jest stanowisko obwinionego odnośnie intencji jakie miał kontaktując się z pokrzywdzoną. Wyjaśnienie te znajdują odzwierciedlenie w treści wiadomości, które w znakomitej większości dotyczyły dziecka, tego jak się czuje, co u niego słychać, organizacji jego czasu, ewentualnie czasu i miejsca spotkań z synem. Także treść wiadomości potwierdza, że wykonywane połączenia miały związek z tym, że pokrzywdzona nie odpowiadała lub motywowane był chęcią porozmawiania z dzieckiem.

Skutecznie wyjaśnień obwinionego nie podważyły zeznania pokrzywdzonej M. C. (k. 124-125, k. 4). Oczywiście przedstawiła ona swój punkt widzenia i brak jest podstaw do podważenia jej wiarygodności, nie mniej jednak Sąd nie podzielił tej oceny. Niezależnie od tego czy obwiniony respektuje ustalone godziny spotkań synem, to wykonywanie połączeń telefonicznych związanych z synem, wypisywanie wiadomości odnośnie syna nie może być obiektywnie ocenione jako chęć zniszczenia pokrzywdzonej i uprzykrzenia jej życia. Ponadto nie znajduje się w treści wiadomości, że obwiniony wypisywał 8 do 10 wiadomości, w których była obrażana. W dniu 25 kwietnia 2019 r. była większa ilość smsów ale dotyczyły zdrowia syna, podobnie 21 maja czy 27 czerwca gdzie z jednej i drugiej strony były pretensje o sposób wychowywania dziecka. Także nie zostało potwierdzone, że telefon pokrzywdzonej jest cały czas zajęty, a to z uwagi na ustaloną ilość i częstotliwość wiadomości i połączeń.

Wskazanej wyżej oceny nie zmieniły zeznania świadka R. G. (k. 125, k. 30). Informacje na temat częstotliwości kontaktów obwinionego z córką posiadał od tej ostatniej, co siłą rzeczy powodowało, że przyjmował jej punkt widzenia na całą sytuację. Natomiast jest charakterystyczne w jaki sposób świadek określił reakcję córki na wiadomości i połączenia – stwierdził, że to przeszkadzało jej w pracy i była zdenerwowana. W ocenie Sądu tego rodzaju stwierdzenie

proceeds to the application, that the actions of the accused could irritate, annoy, or be the cause of nervousness – instead it was not the result of malicious harassment but rather actions directed at causing harm, deprivation of the feeling of security.

Important evidence in the case were presented both by the complainant and the accused, showing messages and contacts (k. 6-28, k. 65-96), which allowed in a non-inflammatory way to establish both the frequency of contacts and their content. It results from them that apart from sporadic cases where both parties expressed to each other pretensions and even insulted each other – messages from the accused concerned the child.

Sąd zważył, co następuje:

The court in the case material did not allow for the determination that the actions of the accused realized the signs of the offense charged against him.

According to art. 107 kw – responsibility for the offense is borne by the person who, in order to harass another person, maliciously introduces him into error or in any way maliciously disturbs him. In the present case, the charged action consisted in the repeated execution of contacts and sending of messages, which, in order to harass M. C.,

In the court's assessment, the established facts, i.e., the number and content of messages and executed contacts, do not allow for the situation to be considered as malicious harassment and actions directed at harassing the complainant. As established, messages and contacts took place in hours between 7 and 22, they were not excessively frequent, they occurred several times a day and primarily concerned the child. This type of interest of the accused is understandable and does not exceed the limits of maliciousness. Even assuming that the accused somehow deeply interested himself in the child's situation, it does not change the fact that he is the father and has the right to know what is happening with his son, with whom he does not live and is not deprived of parental authority. His behavior could irritate, annoy, or be burdensome, but it does not surprise that both parents, being in a deep conflict and in the process of divorce – actions of the other party will provoke and search for hidden negative intentions. Instead, an objective assessment of the facts, deprived of negative emotions, allows for the conclusion that one of the parents does not accept the way in which the other is interested in their common child. In consequence, the court found that the act does not carry the signs of the offense and the accused is not guilty.

Unwinningly, the court ordered the accused to bear the costs of the proceedings, burdened the Treasury with the costs and ordered the accused to reimburse the costs of the proceedings according to the court's decision in the case of lawyer's fees.